

quan. Các nhà lãnh đạo quốc gia trên thế giới như Hoa Kỳ, Nhật Bản, Gia Nã Đại, Pháp, Anh, Đức, Nga Sô, ..., họ có đủ khả năng để duy trì một nền kinh tế vững chắc trong năm Mậu Thìn.

Việc Dow Jones và New York Stock Exchange (tức là Thị Trường Chứng Khoán ở Nữu Ước, Wall Street) bị xuống thấp gần như sụp đổ trong tháng 10/1987, làm cho nền kinh tế Hoa Kỳ có thể đi vào suy thoái (recession) và dần dần đưa đến sự khủng hoảng kinh tế (depression), làm mất giá cả ở thị trường (falling price), các hoạt động cơ sở thương mại, kỹ nghệ bị đình trệ và gây ra nạn thất nghiệp.

Sau khi vụ Wall Street ở Nữu Ước bị sụp bất ngờ, một số cổ phần viên (stockholders) giàu có đã than thở với nhau bằng một câu maxim "Everything is illusion, illusion is everything", giống bên Phật-giáo có câu "Sắc sắc không không" (Toutes choses ici-bas ont pour caractère le vide, everything is nothing). Đó là câu châm ngôn dạy cho người đời không nên tham vọng nhiều và sống theo ảo tưởng.

Nói tóm lại, chúng ta nên tin tưởng ở Thượng Đế và Đức năng thắng Số, "nhân định thắng Thiên, có Trời mà cũng có ta".

Kính chúc quý Bạn một năm Mậu Thìn An Khang và Thịnh Vượng.

THƠ NGOẠI NGỮ

POURQUOI ME REVEILLER

Phồn-anh

Pourquoi me réveiller alors que le soleil se baigne encore
Dans la mer ensanglantée qu'il crée en se couchant à l'horizon,
Rappelant le fréquent spectacle des sacrifices humains offerts à Neptune?
Pourquoi me réveiller dans ma frêle embarcation,
En dérive dans le hurlement des vagues rougies de la Mer du Sud,
Dont les planches puent l'âcreté du sel de l'océan
Mêlée à l'odeur du sang et de la sueur des autres victimes et de moi-même?
Pourquoi me réveiller précisément le jour de mon treizième anniversaire,
Ne sachant si je dois m'attendre à jouir de la vie ou plutôt à me réjouir
De pouvoir mourir, ayant vu périr des mains de démons sanguinaires
Ma mère et mes soeurs, après mon père qui préféra les supplices mortels
A l'angoisse de voir ses bien-aimées souillées de perversités barbares?
Pourquoi me réveiller, vêtements en lambeaux, de part en part meurtrie,
Me sentant toute seule sous les regards furtifs et coupables
Des compagnons impuissants à se défendre et à protéger les leurs
Contre la meute de loups marins assoiffés de sang et d'or,
Armés de desseins violents et lascifs, de sabres et de pistolets?
Pourquoi me réveiller lorsque leurs cris profanes et moqueurs,
Poussés dans le tumulte du carnage, retentissent toujours à mes oreilles,
Hantées encore par le crépitement des moteurs du bateau de malheur?
Pourquoi me réveiller à l'effroi d'exister et de penser,
Et à la déception de voir nos espérances de bonheur et de liberté
En un moment englouties avec les cadavres des victimes
Dans les profondeurs lugubres de la mer, aussi impassible que ces prédateurs
Journellement blasés de leur violence et de la souffrance des migrants?
Pourquoi me réveiller alors que tout est perdu,
Ma patrie, ma famille, mon innocence, mon avenir et ma joie de vivre?
Pourquoi me réveiller lorsque l'empreinte de tous les malheurs précipités
Ne cessera de m'accabler que si je sombre dans le sommeil éternel?

"Grand Prix International" 1987
Concours Littéraire International
Avignon (France)